

## POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski (sprawozdawca)

SSN Romualda Spyt

w sprawie z wniosku E. K.  
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych  
o zasiłek chorobowy i odsetki,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń  
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 września 2013 r.,  
zażalenia wnioskodawczynie na wyrok Sądu Okręgowego w W.  
z dnia 30 marca 2012 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie zawarte w wyroku Sądu  
Okręgowego z dnia 30 marca 2012 r.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w wyroku Sądu Okręgowego z 30 marca 2012 r. oddalono wniosek E. K. o uzupełnienie wyroku tego Sądu z 25 stycznia 2012 r. Sąd Okręgowy wskazał, że z pkt. 1 sentencji wyroku z 25 stycznia 2012 r. wynika, iż odsetki od opóźnionej wypłaty zasiłku chorobowego zostały przyznane od 18 lutego 2005 r. czyli po upływie 30 dni od przedstawienia niezbędnych dokumentów dla uzyskania prawa do zasiłku chorobowego do dnia zapłaty. Motywy tego rozstrzygnięcia zostały przedstawione w uzasadnieniu wyroku z 25 stycznia 2012 roku. Zdaniem Sądu nie ma racji skarżąca, iż została pozbawiona odsetek od 18 lutego 2005 r. do dnia 21 czerwca 2009 r., skoro okres odsetek ustawowych

obejmuje okres aż do momentu wykonania wyroku Sądu Okręgowego o czym świadczy bezspornie sformułowanie w sentencji „do dnia zapłaty” zasiłku chorobowego za wskazany w sentencji okres.

W zażaleniu na odmowę uzupełnienia wyroku wnioskodawczyni zarzuciła: - naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa w związku z art. 85 ust. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych przez oddalenie żądania zasądzenia odsetek za opóźnienie w wypłacie zasiłku chorobowego za okres od 12 grudnia 2004 r. do 28 kwietnia 2005 r.; - naruszenie art. 351 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 k.p.c., przez odmowę uzupełnienia wyroku Sądu Okręgowego w W. z 25 stycznia 2012 r. o orzeczenie o odsetkach za okres od dnia 12 grudnia 2004 r. do dnia 28 kwietnia 2005 r. zasądzonych prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z 22 czerwca 2009 r. w sytuacji, gdy wyrok ten nie zawiera merytorycznego rozstrzygnięcia co do wniosku zawartego w pkt. 2 apelacji z dnia 9 września 2011 r. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uzupełnienie wyroku, gdy sąd nie orzekł o całości żądania odnosi się do sytuacji, w której nie wydano rozstrzygnięcia merytorycznego, co do niektórych z roszczeń przedstawionych przez powoda albo nie uwzględniono roszczenia w całości, a jednocześnie nie oddalono powództwa w pozostałej części. Taka właśnie sytuacja miała miejsce w sprawie.

Podnieść należy, iż skarżąca wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 21 marca 2005 r., który odmówił jej przyznania prawa do zasiłku chorobowego za okres od 9 listopada 2004 r. do 14 marca 2005 r.

Sąd Rejonowy wyrokiem z 22 czerwca 2009 r. w pkt. I zmienił zaskarżoną decyzję z 21 marca 2005 r. w ten sposób, że przyznał skarżącej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 12 grudnia 2004 r. do 14 marca 2005 r. i ewentualnej dalszej niezdolności do pracy (po sprostowaniu) wraz z ustawowymi odsetkami od

22 czerwca 2009 r. do dnia zapłaty, natomiast w pkt. 2 oddalił żądanie w pozostałym zakresie. Sąd ten nie uwzględnił okresu od 9 listopada 2004 r. do 11 grudnia 2004 r.

Apelacja skarżącej była skierowana do części oddalającej jej odwołanie od decyzji pozwanego, a więc odmawiającej przyznania zasiłku za okres od 9 listopada do 11 grudnia 2004 r. oraz co do części oddalającej zasądzenie odsetek za opóźnienie w wypłacie zasiłku chorobowego.

Na skutek apelacji Sąd Okręgowy wyrokiem z 22 marca 2010 r. uchylił zaskarżony wyrok w pkt. 2 i żądania zasiłku chorobowego za okres od dnia 9 listopada do 11 grudnia 2004 r. oraz odsetek ustawowych sprawę przekazał do ponownego rozpoznania. Wyrokiem z 20 lipca 2011 r. Sąd Rejonowy oddalił odwołanie. Po kolejnej apelacji skarżącej Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 25 stycznia 2012 r. w pkt. 1 zmienił zaskarżony wyrok z 20 lipca 2011 r. i poprzedzającą go decyzję z dnia 21 marca 2005 r. w ten sposób, że przyznał skarżącej prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 9 listopada do dnia 11 grudnia 2004 r. z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym od dnia 18 lutego 2005 r. do dnia zapłaty.

Rację ma skarżąca, że sentencja wyroku Sądu Okręgowego z 25 stycznia 2011 r. nie rozstrzyga o całości jej żądania. Sąd rozstrzygnął w sentencji wyroku jedynie o tej części żądania, którą uznał za uzasadnioną. Przyznając skarżącej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 9 listopada do 11 grudnia 2004 r. i zasądzając odsetki ustawowe od 18 lutego 2005 r. pominął w istocie część jej żądania, tj. dalszą żadaną część odsetek. W żaden sposób nie zostało to ujęte w sentencji wyroku. Sąd nie wypowiedział się co do tej części żądania ani pozytywnie, ani negatywnie. Skarżąca wnosząc pozew od samego początku domagała się przyznania jej prawa do zasiłku chorobowego za okres do 9 listopada 2004 r. do 28 kwietnia 2005 r. wraz z należnymi jej odsetkami.

Braku orzeczenia o całości żądania nie zastępują motywy uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego z 25 stycznia 2012 r., gdyż o rozstrzygnięciu sprawy, czyli o rzeczy osądzonej decyduje sentencja wyroku a nie jego uzasadnienie. Uzasadnienie wyroku nie ma znaczenia, gdy sentencja wyroku pomija żądanie strony. W sprawie zachodzi wyraźny dysonans między sentencją i uzasadnieniem

wyroku. Przedmiot żądania, decyzji pozwanego i sekwencja kolejnych wyroków jednoznacznie ujawniają o czym orzeczono pozytywnie. Natomiast nie ma orzeczenia pozytywnego ani negatywnego dotyczącego dalszych odsetek za okres wskazany we wniosku o uzupełnienie wyroku, czyli za okres wcześniejszy od zasiłku zasądzonego w wyroku z 22 czerwca 2009 r.

Jeżeli sąd nie rozpozna całości żądania pozwu, to co do pozostałej części trwa stan sprawy w toku, a nadto stronie nie przysługuje środek odwoławczy, zgodnie z ogólną zasadą, że tam, gdzie nie ma rozstrzygnięcia, nie ma środka zaskarżenia. Konieczne jest zatem orzeczenie o uzupełnieniu wyroku w zakresie w jakim rozstrzygnięcie zostało pominięte.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji, stosownie do art. 398<sup>15</sup> § 1 k.p.c. w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c.